

Fiskikapping gav 7.600 Jógvan á Argjaboða aftur bestur

Tilsamans 22 bátar við 46 monnum luttóku í fiskikappingini í Havn seinasta leygardag, sum Lions Club skipaði fyri. Kappingin og fiskasølan á uppboði í Vágshotni vóru til frama

fyri Havnar Róðrarfelag og góvu tilsamans 7.600 kr.

Bestur í fiskikappingini var Jógvan á Argjaboða, sum fær silvurtoskin í varðveitslu til næstu kapping. Haraftrat fær hann steyp til ognar.

Næstur honum var báturin hjá Óla Olsen á Argjum. Við bátinum vóru tveir mans, og teir fáa báðir steyp til ognar.

Triðjubestur var báturin hjá Karl Johansen úr Havn. Hann var einsamallur og fær eisini steyp til ognar.

Ætlað Enn sum áður
Atla líka knáur
leiðaragávur
— sum fáur.
Dávur

Framhald frá síðu 1

indatænastuna og fjarskrivarasambandið, men er ikki ført fyri at gjalda alt einsamalt.

Verður avgerð tikin um at avtaka sambandið við íslendingar fer hetta eisini at raka Føroyar.

Blaðið ber tey tíðindi, at Niels Juel Arge, útvarpsstjóri, hevur verið í Noregi fyri at finna eina loysn á spurninginum. Sambært Aalborg Stiftstidende er útvarpsstjórin av teirri áskoðan, at hóast danska tíðindastovan Ritzaus Bureau hevur serstaka tíðindatænastu fyri Føroyar hava føroyingar so tætt samband við Noreg, at teir eru eins nógv bundnir av tíðindatænastuni haðani sum úr Danmark.

Framhald frá síðu 6

Tann størsta orsökini til, at bøndurnir, sum D. H. sigur, eru illa sæddir í samfelagi okkara, og kanska er nakað um tað, er at finna hjá bøndunum sjálvum. Ein partur av kongsbøndunum — mest teir størstu — eru »besjelaðir« av einum herskara anda, sum restin av fólkinum ikki vil góðtaka. »Bóndin er kongur á sínum garði og helst einum petti uttanfyri eisini«. Hesin mentalitetur er gamal og avoldaður, men enn hava allir bøndur ikki funnið legu sína í nýggju tíðini. Bøndurnir tørva fyri ein part »samfelagssinn«; hetta hóast tað, at teir flestu ikki eiga garðarnar sjálvir, men tað almenna eigur, og hóast ongin bóndi klárar seg uttan almenna hjálp á meira enn ein hátt. Nógvir siggja bert — í gomlum fólkaflöksanda — upp á egnan profit, og arbeiða fyri at varveita tað »privata initiativ«; sum Fólkaflókkurin fer til val uppá, og varveitan av egnari — frá olditíðini arvaðari — makt og megi, at nýta móttvegis øðrum.

Her vóru nøkur dømir nevnd uppá, hvi teimum stóru bøndunum tørvar vælvild frá øðrum samfelagsborgarum. Samstundis í sjónarmið og mál, sum flestu flokkar hava sloppið sær av við,

men sum partsvís Fólkaflókkurin saman við einum parti av »Fjant og Fjas« flokkinum í Føroyum varðveita.

I staðin fyri at hildið liv í hesari av K. P. positivu grein-met-ing og -tjaki um landbúnaðarvinnuna, so svarar D. H. aftur við at hyggja 8 ár aftur eftir og loypis so á við at placera skyldina fyri ódugaskapin hjá øllum øðrum uttan sær sjálvum og sínum egna flokki; men ikki eitt orð um framtíðina.

Mint skal vera á, at í D. H.'s egna valdemi eru nógvir dugnaligir bøndur, sum við nógvum strevi hava vælhildnar bóndagarðar og góðar úrtøkur. Eisini er í umbúna at gera eitt landbúnaðarvirki í Sandoynni — fyri tað fyrsta tí, at Sandoynnin og Skúvoyggin við, eru landbúnaðaroyggjar burturav, fyri tað annað tí tørur er á virkjum í júst hesum idnaðarlaga tilfurskomna parti av samfelagi okkara, og fyri tað triðja, tí at landbúnaðurin her sum aðra staðir er í afturgongd m. a. tí ov langt er frá framleiðara til landbúnaðarvirkið — so her er sonn uppgáva hjá D. H. saman við egnu partamonnum og øðrum, sum longu hava tikið lógvatøk í hesum máli, at nýta sín politikk — politikkur er sum vituligt at vilja — til frama fyri landbúnaðinum sum vinnuveg og úthyggjan av einum tilfurskommum

parti av samfelagi okkara um somu tíð.

I staðin fyri at hyggja aftur eftir sum D. H. og finna syndabukkar, skal eg loyva mær at vísa á nøkur stig, sum eg haldi vera tørvandi fyri landbúnaðarvinnuna:

Viðtøku og gjøgnumfering av einum jarðareformi, so ell landbúnaðarjörðin verður samlað aftur í passandi brúk-støddir. Her er lítil byrji hendur við útskiiftingarlógini frá 1963, men tað almenna eigur at hava størri ávirkan og stýring.

Harnæst eiga ognarviður-skiftini til búnaðarjörðina at vera kannað, greidd og umskipað, soleiðis at vansarnir við uttanbygda og uttanoyggja eignum verða loystir og samstundis, at jörð í privatskiptandi deyðsbúgvum verður formiliga ognarfest. Tað visir seg, at á teimum smáu plássunum í Føroyum er jörð í privatskiptandi búgvum slett ikki vorðin skift ígjøgnum alla tíðina eftir seinra heimsbardaga, so alt flýtur her ognarlaga við teirru fylgju, at búnaðarjörðin liggur í órøkt.

Onkrir garðar eru ov stórir, teir eru fáir.

Viðgerð og sála av føroyskum og somuleiðis innflutningur av útlandskum búnaðarverðum eigur at vera stýrt av og undir um-

sjón frá tí almenna, og búnaðarvirkir eiga at vera gjørd á hóskaðum stöðum í Føroyum, avpassað eftir tí geografiska økinum og tørv tess. Einkin risavirki eigur at vera gjørt í ella við Havnina at umfata allar Føroyar búnaðarlaga, tí tað loysir hvarvið vansarnar hjá framleiðarum ella forbrúkarum, men at ein landsfelagsskapur kundi samskipa hesi virkir, er vælhugsandi, men eingin centralisering í Tórshavn.

Eg hoyri til tey sum ongan illvilja hava yvir fyri Føroya bøndrum. Arbeiði teirra er hart og arbeiðsdagarnir nógvir, um nakað skal koma burturúr. Bóndin er tí ofta so slitin aðrenn 60 ársaldurin, at hann ikki orkar at bóndast meira, ov gamal til umskúling til lættari arbeiði, so beinast hevði verið, um hann fekk fólkapensión um hendan aldur. Tað vildi samstundis lætt figgarliga um hjá tí unga bóndanum, sum so ikki skuldi noyðast at lati 25% av brutto-inntøkuni til fráfrána bóndan, sum nú er, men heldur nýtt hendan pening til ílegur.

Um búnaðarfólk vísa vilja og evnir til at gera búnaðarvinnuna mest møguligt samfelagsliga gagnliga, vil samfelagið eisini gera tær neyðugu almennu íleggingar og framvegis útvega pening til tær privatu ílegurnar á gøðunum, og somuleiðis gjalda tær útreiðslur, sum

Óli í Áarstovu

VB vann seinasta sunnudag í kappingini um Felagssteypið. Hannemann Müller og Páll Augustinussen gjørdur málini fyri VB.

Á myndini sæst VB-liðið. Frá vinstru: Hans Jakke, Óli, Jósvein, Robert, Jákup, Mannbjørn og Hannemann.

Húkandi: Jóhannes, Dánjal Jákup, Ottar, Páll og Finn. Foto: Palle Jacobsen

Finaludystur í kappingini um Dómsnevndarsteypið var eisini spældur í Gundadali sunnudagin millum HB og EB. Aftaná umdyst vann EB 1-0. Foto: Palle Jacobsen

Tað verður kunngjørt fyri ætt, vinum og kenningum, at Finnogi Isaksen var staddur í Klaksvík um seinasta vikuskifti.

— o —

14. september fegnast um, at tjóðveldisflokkurin er størstur uttan fyri bankarnar, posthúsið og spari-kassan í Klaksvík — áju, lítill er barnsins uggi.

— o —

Seinasta veljarakanningin sýnir, at fólk eru í depurhuga — tey hava jú bert politikkararnar at velja ímillum.

standast av samfelagsins ney-ugu stýring og umsjón við he vinnu, sum øðrum t. d. sj vinnuni.

Meira hjálp og betri tilrætt lögð útbúgving fyri yngri lan búnaðarfólk her í Føroyum (uttanlands).

Undir legmansrøðuni hoyrði frá tingformanninum, at han ara støða var tann, at jarð lógirnar ikki vóru so ringar (principielt einki í vegin við jar aráðnum, men at teir menn, su umsótu hesar lógir og mannað hetta ráð, ikki høvdu ta hepi hondina í hesum starvi. Hv tingformaðurin meinti konkrete kom ikki fram. Um so er, veit ikki, men kanska er okkurt h at hugsa um hjá landbúnaðs monnum.

Men alt hetta er treytað av, politiskir flokkar leggja meir dent á at avrika nakað, og min at mistonkiliggeir hvønn annu og hvønnannans mið og mál, ivaleyst allir flokkar vilja hjálp men ósamdir um, hvussu. Eisi er hetta treytað av, at Fólka flokkurin slaktar nakrar í sínum heilaga kúm, sum »tar heilaga og óskerda privata og arrættin til jörðina og hi vinnutólini« somuleiðis »tu heilaga, fria, persónliga initia ivið«

Góðan arbeiðsbyr

jbm.